หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ประวัติโดยสังเขปของธุรกิจหลักทรัพย์ในประเทศไทย

มูลเหตุพื้นฐานของธุรกิจหลักทรัพย์

ในการดำเนินธุรกิจหรือการประกอบการต่าง ๆ นั้น ย่อมเป็นที่ตระหนักกันดีว่า เงินทุนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ตามปกติการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในประเทศไทยได้อาศัยเงินทุนของตนเองและญาติพี่น้อง หรือเพื่อนฝูงที่รู้จักมักคุ้นเท่านั้น แต่เมื่อระบบเศรษฐกิจได้พัฒนาไปและทวีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นตามความเจริญก้าวหน้าของสังคม การประกอบการต่าง ๆ ก็ขยายตัวตามไปด้วย และก็มีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นจนเกินความสามารถที่จะดำเนินไปได้ โดยอาศัยเพียงเงินทุนของตนเองและเครือญาติหรือผู้รู้จักมักคุ้นเช่นแต่ก่อน หากแต่จำเป็นจะต้องอาศัยเงินทุนซึ่งได้มาจากสถาบันต่าง ๆ ในตลาดเงินทุนซึ่งทำหน้าที่ระดมทุนจากสาธารณชน โดยไม่จำเป็นต้องรู้จักกับผู้ประกอบการที่มีความต้องการเงินทุนนั้นแต่อย่างใด

ตลาดเงิน (Financial Market) ประกอบด้วยตลาดเงิน (Money Market) และตลาดทุน (Capital Market) ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนสำคัญของธุรกิจยุคปัจจุบัน ความแตกต่างระหว่างตลาดเงินและตลาดทุนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของหลักทรัพย์และกำหนดเวลาไถ่ถอนเป็นสำคัญ

ตลาดทุน (Capital Market) หมายถึง แหล่งระดมเงินทุนระยะยาวที่ผู้ประกอบการสามารถแสวงหาเงินทุนเพื่อนำไปใช้ในการก่อตั้งหรือขยายกิจการ ซึ่งเป็นการลงทุนที่ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากและเป็นระยะเวลานาน โดยการขายหุ้นทุน หุ้นกู้ พันธบัตร ขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งที่มหาชนนำเงินมาลงทุนซื้อตราสารเหล่านั้น เพื่อให้

ได้ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผลหรือกำไรส่วนทุน (Capital Gain) ดังนั้น ตลาดทุนจึงเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเงินที่ช่วยให้มีการระดมเงินออมจากประชาชนทั่วไปและธุรกิจมาใช้ประโยชน์เพื่อการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ตลาดทุน อาจแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้คือ

1. ตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ (New Issue Market) หรือ ตลาดปฐม (Primary Market) เป็นตลาดซึ่งระดมเงินทุนจากมหาชนด้วยวิธีขายหุ้นทุน หุ้นกู้หรือพันธบัตรของกิจการธุรกิจให้แก่ประชาชน ดังนั้น ตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ ซึ่งเป็นตลาดที่มีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา เพราะจะมีผลโดยตรงต่อการจัดตั้งและการเจริญเติบโตของธุรกิจต่าง ๆ

2. ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ (Trading Market) หรือ ตลาดรอง (Secondary Market) เป็นตลาดซึ่งทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ได้เคยออกจำหน่ายผ่านมือผู้ลงทุนมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ตลาดนี้เป็นตลาดซื้อขายเพื่อเปลี่ยนมือผู้ถือหุ้นเท่านั้น มิใช่เป็นการระดมเงินทุนจากมหาชน ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์จึงเป็นเพียงสถาบันที่จะสนับสนุนตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่

ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมานั้น ได้มีผู้ให้ความสนใจต่อตลาดทุนกันมาก เพราะเป็นที่ยอมรับกันว่าประเทศไทยยังขาดแคลนแหล่งเงินทุนระยะยาว ควรที่จะมีการพัฒนาตลาดทุนอันจะเป็นแหล่งอำนวยเงินทุนให้แก่ธุรกิจต่าง ๆ ทั้งในสาขาการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและเกษตรกรรม ประเภทที่ต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก และต้องลงทุนในระยะเวลานาน

ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เศรษฐกิจบางหน่วยอาจมีรายได้มากกว่ารายจ่าย (Surplus unit) แต่บางหน่วยเศรษฐกิจอาจมีรายจ่ายมากกว่ารายได้ (Dificit unit) ตลาดเงินทุนจะทำหน้าที่เป็นศูนย์รวม อำนวยให้หน่วยเศรษฐกิจทั้งสองมาพบกัน และทำการแจกจ่ายทรัพยากรของหน่วยเศรษฐกิจส่วนเกินไปยังหน่วยเศรษฐกิจ

ส่วนขาด โดยวิธีก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด[1]

ตลาดที่สมบูรณ์จะประกอบด้วยสถาบันทางการเงินต่าง ๆ ได้แก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันภัย บริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการระดมทุนดังกล่าว ส่วนตลาดหลักทรัพย์นั้นเป็นสภาบันที่เสริมสร้างสภาพคล่องให้แก่การระดมทุกชั้น

วิวัฒนาการของตลาดทุนในประเทศไทย

ประเทศไทยเริ่มมีสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่ระดมเงินทุนมาตั้งแต่ปี 2431 ในระหว่างรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กล่าวคือ ธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ฯ ได้เริ่มเปิดสาขาขึ้นในประเทศไทยเป็นแห่งแรก และต่อมาก็มีสาขาธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในประเทศไทย เปิดดำเนินกิจการอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ก็มีสถาบันการเงินประเภทอื่น เช่น ธนาคารออมสินและบริษัทประกันภัย เป็นต้น อย่างไรก็ตามลักษณะการดำเนินงานของสถาบันการเงินประเภทนี้ อาจสนองความต้องการเงินทุนได้เพียงในขอบเขตจำกัด ส่วนใหญ่เป็นการให้กู้ยืมในระยะสั้น[2]

ในปี 2506 ได้มีการจัดตั้งตลาดหุ้นกรุงเทพ (Bangkok Stock Exchange) เพื่อเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหุ้นเป็นแห่งแรก ดังมีรายละเอียดเกี่ยวกับตลาดหุ้นกรุงเทพ (Bangkok Stock Exchange) ดังนี้ [3]

---

[1]พรรณี อิสรพงศ์ไพศาล, "การพัฒนาตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย," วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด. 7 9 (กันยายน 2518): 485

[2]ศุภรีย์ แก้วเจริญ, "ความหมายและความสำคัญของตลาดทุนและบทบาทของทางการในการดำเนินการพัฒนาตลาดทุน," ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย หน้า 77

[3]อาบบุญ วนิกกุล, "บางกอกสต็อคเอกซ์เชนจ์ (Bangkok Stock Exchange)" จุลสารตลาดเงินตลาดทุน (กันยายน 2514).

ตลาดหุ้นกรุงเทพ (Bangkok Stock Exchange) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2505 ในรูปห้างหุ้นส่วนจำกัด แต่ต่อมาในปี พ.ศ. 2506 ได้เปลี่ยนสภาพนิติบุคคลจากห้างหุ้นส่วนจำกัดมาเป็นบริษัทจำกัด โดยมีหุ้นจดทะเบียน 250,000 บาท แบ่งออกเป็น 50 หุ้น ๆ ละ 5,000 บาท มีสำนักงานตั้งอยู่ที่อาคารสีลม ถนนสีลม กรุงเทพฯ

ผู้ถือหุ้นของ Bangkok Stock Exchange 50 คน หรือสมาชิกของ Bangkok Stock Exchange มีความหมายเหมือนกัน มีสมาชิกอยู่ 2 ประเภท ประเภทที่ 1 ได้แก่สมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย มีอยู่ด้วยกัน 32 คน ในจำนวน 32 คนนี้ เป็นผู้ที่มีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย 9 คน ส่วนอีก 18 คน เป็นสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างประเทศ

มักจะเป็นที่เข้าใจกันว่า Bangkok Stock Exchange รับซื้อและขายหุ้น ความจริงแล้ว Bangkok Stock Exchange เป็นเพียงแต่สถานที่ซึ่งสมาชิกมาชุมนุมเพื่อแลกเปลี่ยนซื้อขายหุ้นซึ่งกันและกัน ฉะนั้นถ้าปราศจาก Bangkok Stock Exchange แล้ว การซื้อขายหุ้นก็จะกระทำได้ด้วยความลำบาก ก่อนที่จะมี Bangkok Stock Exchange นั้น ก็มีการซื้อขายหุ้นกัน แต่จะไม่มีผู้ใดทราบว่าหุ้นของบริษัทนั้นมีราคาเท่าไร ราคาซื้อขายจึงเป็นไปตามความพอใจของผู้ซื้อและผู้ขาย ไม่ขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทาน แต่พอ Bangkok Stock Exchange ได้ตั้งขึ้น และมีราคาซื้อขายหุ้นประกาศอยู่ในหนังสือพิมพ์แล้ว กำไรในการซื้อขายเกือบเรียกได้ว่าไม่มีเลย พวกสมาชิกจะได้ค่าตอบแทนเป็นร้อยละของจำนวนเงินที่ซื้อและขายได้ หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า "ค่านายหน้า" ค่านายหน้าที่ Bangkok Stock Exchange มีกฎข้อบังคับให้คิดเอาในอัตรา 1 $\frac{1}{4}$ % ของราคาหุ้นที่ซื้อขาย จะคิดเอามากกว่าอัตรานี้ไม่ได้ แต่อาศัยที่มีการซื้อขายกันมาก ๆ รายได้ที่ได้รับจากผลต่างของราคาขายและราคาซื้อในสมัยก่อนเสียอีก จะเห็นได้ว่าการมี Bangkok Stock Exchange ทำให้หุ้นเกิดสภาพคล่อง ผู้ต้องการขายหุ้นเพียงโทรศัพท์ไปบริษัท หรือบุคคลที่เป็นสมาชิกของ Bangkok Stock Exchange ก็จะสามารถซื้อขายหุ้นได้ตามราคาที่ได้ประกาศไว้ จำนวนอย่างน้อย 100 หุ้น

Bangkok Stock Exchange มีเวลาทำงานทุก ๆ วัน เว้นวันหยุดธนาคาร พวกสมาชิกจะมาประชุมเพื่อซื้อขายหุ้นกันตั้งแต่เวลา 14.45 น. ถึงเวลา 15.00 น. คือ วันละ 15 นาที ตามหลักแล้วจะต้องมีเจ้าหน้าที่ของ Bangkok Stock Exchange ขายรายชื่อหุ้นเพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกต่อรองราคาซื้อขายกัน เมื่อมีการตกลงซื้อขายหุ้นใดในราคาใด เจ้าหน้าที่ก็จะบันทึกราคาที่ได้ตกลงซื้อขายกันไว้บนกระดานดำ หากสมาชิกตกลงราคาซื้อขายกันไม่ได้ เจ้าหน้าที่ก็จะบันทึกราคาหุ้นที่มีสมาชิกประสงค์จะซื้อและบันทึกราคาหุ้นที่มีสมาชิกอีกคนหนึ่งประสงค์ขายไว้บนกระดานดำ แล้วก็จะส่งราคาซื้อขายที่ยังตกลงกันไม่ได้ไปลงหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ฉะนั้น ในตอนเช้าในหนังสือพิมพ์ Bangkok Post จะแสดงราคาซื้อขายหุ้นต่าง ๆ ราคาที่ประกาศจะยืนอยู่จนถึงเวลา 15.00 น.

ตารางที่ 1.1

สถิติมูลค่าซื้อขายหลักทรัพย์

ผ่านตลาดหุ้นกรุงเทพ ระหว่างปี 2507-2516

(ล้านบาท)

ปี	หุ้นทุน	หุ้นกู้	รวม
2507	25.6	0.5	26.1
2508	97.8	8.9	106.7
2509	70.2	2.1	72.3
2510	99.6	11.1	110.6
2511	136.8	23.3	160.1
2512	111.4	2.7	114.1
2513	40.7	5.0	45.7
2514	81.5	6.8	88.4
2515	26.3	86.7	113.0
2516	25.9	2.6	28.5

ที่มา : ส่วนวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

Bangkok Stock Exchange มีชื่อบริษัทที่ประกาศการซื้อขายหุ้นอยู่ 35 บริษัท แต่ในจำนวนนี้มีบริษัทที่หุ้นมีการซื้อขายบ่อยครั้งเพียง 7 - 8 บริษัทเท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นหุ้นของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด และบริษัทในเครือของปูนซิเมนต์ไทย จำกัด หุ้นของบางบริษัทมิได้ผ่าน Bangkok Stock Exchange เป็นแรมปีก็มี

ตลาดหุ้นกรุงเทพได้เลิกกิจการไปโดยปริยาย "จากการประกาศพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2517 มีผลให้การดำเนินกิจการตลาดหลักทรัพย์หรือกิจการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ต้องเลิกกิจการดังกล่าวภายในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2518"[1] ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยดำเนินงานเพื่อจุดประสงค์อันเดียวกัน แต่งานธุรกิจกว้างขวางแพร่หลายกว่า เพราะได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล อย่างไรก็ดีอาจจะกล่าวได้ว่า ตลาดหุ้นกรุงเทพมีบทบาทสำคัญเบื้องต้นต่อธุรกิจหลักทรัพย์ทั่ว ๆ ไป ตลอดจนเป็นขั้นปฐมของการมีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สาเหตุที่ตลาดหุ้นกรุงเทพไม่ประสบความสำเร็จ[2]

1. จำนวนผู้ซื้อและผู้ขายหุ้นมีน้อยเกินไป หุ้นของบริษัทที่ประกาศซื้อขายบางบริษัทเกือบจะไม่มีการซื้อขายเลย การซื้อขายก็รู้กันแต่ในกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น

2. ราคาที่ซื้อขายกันนั้นเป็นราคาที่ไม่ค่อยยุติธรรม เพราะถูกกำหนดจากคนในกลุ่มเล็ก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบของผู้ซื้อหรือผู้ขายหุ้นได้

3. เจ้าหน้าที่ตลาดหุ้นกรุงเทพมิได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงหรือขยายงานให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่าในระยะ 10 ปีของการดำเนินงานไม่มีผลงานพัฒนาขึ้นแต่อย่างใด

---

[1]รายงานการศึกษาธุรกิจเงินทุนและหลักทรัพย์ หน่วยวิจัยอุตสาหกรรม ฝ่ายวิจัยและวางแผน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (สิงหาคม 2517).

[2]กิวาวุธ เทพหัสดิน ณ อยุธยา, "Stock Exchange in Asia: Problem and Solution The Thailand's Case." (อัดสำเนา).

4. ไม่มีมาตรการป้องกันคุ้มครองในการซื้อขายหุ้น ส่วนใหญ่มักอาศัยความเชื่อถือกันจึงทำให้คนภายนอกไม่อยากเข้าสมาคมในกลุ่มที่ตนไม่รู้จัก

5. รัฐบาลมิได้สนับสนุนให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้ตลาดหุ้นกรุงเทพมีกลไกดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

<u>ระยะเวลาก่อตั้งบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์บริษัทหลักทรัพย์</u>

จากการศึกษารายละเอียดของการก่อตั้งบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์และบริษัทหลักทรัพย์ พบว่าบริษัทธุรกิจประเภทนี้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อประมาณ 20 ปี มาแล้ว ในระยะแรกที่มีการจัดตั้งบริษัทเหล่านี้เพิ่มขึ้นในอัตราค่อนข้างต่ำ ต่อมาหลังปี 2512 จึงเกิดมีการก่อตั้งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นระยะที่เศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัว ประกอบกับนักธุรกิจหันมาลงทุนอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ อุตสาหกรรมใหม่ ๆ ความสำคัญเกี่ยวกับเงินทุนระยะยาว จึงทวีมากขึ้น การระดมทุนจากประชาชนเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนระยะยาวที่สำคัญของธุรกิจ ด้วยเหตุนี้เองบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์จึงได้มีการก่อตั้งเพิ่มขึ้นอีกมากมาย และก็มีบทบาทสำคัญในธุรกิจหลักทรัพย์ของประเทศ

สำหรับรายละเอียดของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์เกี่ยวกับระยะเวลาก่อตั้งและอื่น ๆ ดูได้จากภาคผนวก ฉ.

ตารางที่ 1.2

จำนวนบริษัทที่ได้รับอนุญาตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516-2520

ปี	บริษัทเงินทุนควบบริษัทหลักทรัพย์	บริษัทเงินทุน	บริษัทหลักทรัพย์	รวมทั้งสิ้น
2516	41	13	4	58
2517	74	11	14	99
2518	82	13	19	114
2519	84	16	18	118
2520	85	26	17	128
24 พย.20	85	28	17	130

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ความหมายของธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์[1]

ตามประกาศของกระทรวงการคลัง เรื่องกำหนดกิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ 5 (7) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 ได้กำหนดความหมายธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ไว้ดังนี้

ก. ธุรกิจเงินทุน

กระทรวงการคลังได้กำหนดประเภทและลักษณะของกิจการที่ต้องขออนุญาตไว้ ดังนี้

---

[1]ศึกษารายละเอียดได้จากหนังสือธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์ในประเทศไทย ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

(1) กิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ (Commercial Finance Business) ได้แก่กิจการการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและให้กู้ยืมระยะสั้น (ไม่เกิน 1 ปี) รวมทั้งการเป็นผู้รับรอง ผู้รับอาวัล หรือผู้สอดเข้าแก้หน้าในตั๋วเงินเป็นทางค้าปกติ

(2) กิจการเงินทุนเพื่อการพัฒนา (Development Finance Business) ได้แก่กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและให้กู้ยืมเงินระยะปานกลาง (เกิน 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี) หรือระยะยาว (เกิน 5 ปี) ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม เป็นทางค้าปกติ

(3) กิจการเงินทุนเพื่อการจำหน่ายและการบริโภค (Sales and Consumer Finance Business) ได้แก่ กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชน และให้กู้ยืมเพื่อให้ใช้เกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้า โดยชำระราคาเป็นงวด ๆ (Instalment Sale) หรือโดยให้เช่าซื้อ (Hire Purchase) หรือใช้ในการซื้อสินค้าจากกิจการที่ไม่ใช่ของตนเองหรือรับโอนโดยมีค่าตอบแทนซึ่งสิทธิเรียกร้องที่เกิดจากการจำหน่ายสินค้า (Factoring)

(4) กิจการเงินทุนเพื่อการเคหะ(Housing Finance Business) ได้แก่กิจการจัดหาเงินทุนจากประชาชนและให้กู้ยืมเงินแก่ประชาชน เพื่อซื้อที่ดินและหรือบ้านที่อยู่อาศัย หรือให้กู้ยืมเพื่อใช้ในการจัดหาที่ดินและ/หรือบ้านที่อยู่อาศัยมาจำหน่ายแก่ประชาชน หรือให้ประชาชนเช่าซื้อและ/หรือบ้านที่อยู่อาศัย

ข. <u>ธุรกิจหลักทรัพย์</u> (Securities Business)

กระทรวงการคลังได้กำหนดประเภทและลักษณะของกิจการที่ต้องขออนุญาตไว้ดังนี้

(1) กิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ (Securities - Brokerage) ได้แก่กิจการค้าประเภทเป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ให้แก่บริษัทอื่น โดยได้รับค่านายหน้าบำเหน็จเป็นการตอบแทน

(2) กิจการค้าหลักทรัพย์ (Securities Dealing) ได้แก่กิจการค้าประเภทซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ในนามของตนเอง

(3) กิจการที่ปรึกษาการลงทุน (Investment-Advisory) ได้แก่กิจการให้คำแนะนำแก่ประชาชน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อช่วยในการตัดสินใจในการลงทุนในหลักทรัพย์

(4) กิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ (Securities-Underwriting) ได้แก่กิจการรับจัดการจำหน่ายหลักทรัพย์ให้แก่ประชาชน

(5) กิจการจัดการลงทุน (Investment Management) ได้แก่กิจการจัดการลงทุนตามโครงการ โดยออกตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ของแต่ละโครงการจำหน่ายแก่ประชาชน และนำเงินเหล่านั้นมาลงทุนในหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในโครงการ